vereniging van financieringsondernemingen in Nederland

Ministerie van Veiligheid en Justitie
Postbus 20301
2500 EH Den Haag

Secretaris

Datum: 30 november 2011
Betreft: Consultatie consumentenkredietovereenkomsten, goederenkrediet en geldlening

L.S.,

Middels consultatie roept u belanghebbenden op om te reageren op de voorgenomen wijzigingen in Boek 7 BW inzake consumentenkredietovereenkomsten, goederenkrediet en geldlening.

Graag reageert de VFN op de voorgenomen wijzigingen.

U vraagt in de consultatie in het bijzonder aandacht voor onder andere het verwijderen van de algemene limiet van krediet boven €40.000, zoals die was opgenomen in de WCK, en de wijzigingen ten aanzien van de ten hoogste toegelaten kredietvergoeding.

Algemene limiet krediet boven €40.000:
In het voorliggende wetsvoorstel vervalt de algemene limiet van € 40.000 zoals die nu in de WCK is opgenomen. De VFN steunt de gevolgde gedachtegang die leidt tot de conclusie dat de limiet van €40.000 niet (meer) vereist is in 7.2A.2 BW.

Bij de implementatie van de Europese Richtlijn Consumentenkrediet ("CCD") heeft de Nederlandse wetgever er voor heeft gekozen om kredieten groter dan € 75.000 niet uit te zonderen voor de betreffende regelgeving. Het is naar mening van mening van de VFN ook niet in te zien waarom de bescherming van consumenten bij kredieten >€40.000 op een lager niveau dient te liggen in de nieuwe voorliggende BW bepalingen.
Het weglaten van de grens van €40.000 voor de nieuwe BW bepalingen leidt tot de gewenste verdere harmonisatie die is ingezet met de implementatie van de CCD.

Ten hoogste toegelaten kredietvergoeding:
In het voorliggende wetsvoorstel wordt ten aanzien van de ten hoogste toegelaten kredietvergoeding in artikel 7:76 bepaald dat aan de consument geen hogere vergoeding in rekening kan worden gebracht dan is toegelaten ingevolge artikel 4:35 van de WFT. Aanvullend wordt in artikel 7:77 bepaald dat bedingen waarbij de kredietgever, leverancier of dienstverlener de bevoegdheid wordt verleend, anders dan bij wijze van een ingevolge artikel 4:35 WFT toegelaten verhoging van de kredietvergoeding, eenzijdig de kredietverhoging te verhogen of anderszins de verplichtingen van de consument te verzwaren, niet zijn toegelaten. In het betreffende artikel 4:35 WFT is uitsluitend opgenomen dat bij Algemene Maatregel van Bestuur regels kunnen worden gesteld met betrekking tot de ten hoogste toegelaten kredietvergoeding.

Secretariaat Benoordenhoutseweg 23, 2596 BA, Den Haag
telefoon (email: website www.vfn.nl

De VFN stelt vast dat de voorliggende teksten kunnen leiden tot onduidelijkheid ten aanzien van de wijze waarop deze dienen te worden geïnterpreteerd in relatie tot (lopende)contracten met een variabele rente. De VFN zou graag in een gesprek vaststellen op welke wijze de voorliggende teksten dienen te worden geïnterpreteerd en, voor zover noodzakelijk, tekstuele wijzigingen voorstellen.

Overige inhoudelijke aandachtspunten:

In artikel 1 WCK worden verschillende begrippen gedefinieerd. De betreffende definities komen niet eenduidig naar voren in de voorgelegde nieuwe BW artikelen. Zo wordt de term "doorlopend krediet" uitsluitend gedefinieerd in artikel 7:84; dit artikel behelst echter Goederenkrediet. De termen "doorlopend geldkrediet" en "doorlopend goederenkrediet" zoals die waren gedefinieerd in de WCK lijken hiermee ten onrechte te worden samengevoegd onder "doorlopend krediet" in artikel 7:84.
In algemene zin verdient het aanbeveling om de in BW op te nemen definities synchroon te laten lopen met de begrippen die ook in de WFT zijn gedefinieerd. Daarnaast is het van belang om een definitie op te nemen voor doorlopende kredieten die niet in de vorm van Goederenkrediet worden verstrekt.

In de voorgelegde artikelen 7:77 en 7:83 wordt gesproken over "niet toegelaten bedingen" en "van het in deze afdeling bepaalde kan niet ten nadele van de consument worden afgeweken". Onduidelijk is in hoeverre de betreffende artikelen leiden tot nietigheid of vernietigbaarheid.

Het tweede lid van artikel 7:81 stelt dat afgifte van een zaak niet meer kan worden gevorderd indien meer dan drie vierde deel van de kredietsom is afgelost, tenzij het een doorlopend krediet betreft, waarbij aan de consument het genot van zaken wordt verschaft, voor zover het uitstaand saldo een bepaald bedrag, de kredietlimiet, niet overtreft.
Onduidelijk is waartoe de bepaling ten aanzien van de overschrijding van de kredietlimiet strekt en op grond waarvan de overschrijding van de kredietlimiet een rol dient te spelen bij het vorderen van afgifte van de gefinancierde zaak.

In artikel 7:80 wordt verwezen naar het eerste tot en met het derde lid van artikel 229 van Boek 3. Het betreffende BW artikel kent echter geen derde lid.

Artikel 34b uit de WCK komt te vervallen. In dit artikel wordt de mogelijkheid beschreven om een vergoeding in rekening te brengen bij betalingsachterstanden. De VFN bepleit dat deze mogelijkheid ook in de nieuwe BW bepalingen van kracht dient te blijven.

Artikelen 47 en 48 uit de WCK komen te vervallen. Hierbij wordt aangetekend dat het beëindigen van de betreffende artikelen pas wenselijk kan worden geacht op het moment dat de betreffende aspecten zijn geregeld in andere wetgeving.

Artikel 7:89 regelt de eigendomsoverdracht in het geval van verpanding. De betreffende artikelen zien uitsluitend toe op Goederenkrediet. De betreffende bepalingen lijken echter eveneens van toepassing te moeten zijn op doorlopend geldkrediet met verpanding (n.b. deze opmerking is gelieerd aan de opmerkingen over artikel 7:84).

In artikel 7:91 wordt gesproken over de mogelijkheid voor de kredietgever om een rechterlijk bevel te verkrijgen. In de Memorie van Toelichting wordt echter gesproken over de verkoper.

In de Memorie van Toelichting wordt in relatie tot artikel 7:96 aangegeven dat, in het geval van doorlopend krediet, ontbinding wegens wanprestatie van de gelieerde koopovereenkomst niet tot ontbinding van deze kredietovereenkomst zal kunnen leiden. Onduidelijk is in hoeverre dit ook van toepassing is op Doorlopende Kredieten en Persoonlijke Leningen met Pandrecht.

In artikel 7:67BW wordt gesproken over de mogelijkheid voor de consument om "rechten jegens de kredietgever geldend te maken". Dient het begrip "rechten te gelden maken" hierbij te worden geïnterpreteerd in lijn met het in artikel 7:96 genoemde begrip "ontbinding"?.

Hoogachtend
Namens het bestuur van de VFN,

Drs. A. Reitsma
Secretaris VFN

Secretariaat: Benoordenhoutseweg 23, 2596 BA, Den Haag
telefoor ' email: website www.vfn nl